

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.P. Richardi Lyncei ... Vniversa Philosophia Scholastica

Complectens Dialecticam, siue Scientiam de Veritate, in decem libros
distributam

Lynch, Richard

Lvgdvni, 1654

II. Expenditur alia definitio indiuidui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95210](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95210)

primo modo, siue secundo, siue tertio sumatur, propria est solius rationis communis: quare non poterit individuū conuenire: quippe cuius non est possibilis ratio communis & abstracta, ut patebit inferius. Quocirca id tantum hactenus voluimus, individuū definiri posse quidditatiue indoctrinaliter: quod namque quidditas indoctrinalis conuenire possit rei singulari, ostensum est à nobis supra c. ultimo tract. precedentis.

CAPVT II.

Expenditur alia definitio individui.

7 **A**lia definitio individui communiter circumferri solet: nimirum cuius collectio proprietatum in nullo alio reperitur. Huiusmodi autem proprietates in indiuiduis speciei humanæ, quæ quidem sensibilibus, & corporeis omnibus dignitate præstant, potissimè sunt septem; his versiculis commoditatis gratia comprehensæ.

Forma, figura locus, tempus cum nomine sanguis,

Patria sunt septem, quæ non habet vnus, & alter.

Forma solet homines dissepārare propterea, quod alter sit, v.g. simus, alter nasutus, alter albus, alter fuscus, alter pulcher, alter deformis, &c. figura, eo, quod alter sit Magnus, alter paruus, alter quadratus quodammodo, qualem olim ferunt fuisse Magnum Alexandrum, alter oblongus, &c. Locus, propterea ea quod vnus hic, alter habitet alibi. Tempus propterea quod vnus heri, & alter hodie, vnusve hoc anno, & alter multis ante sit natus. Nomen, eo quod vnus sit Ignatius, & alterius sit Franciscus. Sanguis, eo quod alter his parentibus, alter vero aliis sit genitus. Patria, propterea quod eorum vnus sit v.g. Hispanus, alter vero Galus, aut Hibernus. Sub forma, & figura comprehenditur cuiusque indoles, quippe cuius ambæ solent esse indicia.

8 Superior definitio quidditatiua certe non est, eo quod pro priori ad proprietates accidentarias per hæcitatatem intrinsecam, & essentialem quævis res sit indiuidua, & singularis: proinde non magis quidditatiue definitur indiuiduum per collectionem proprietatum sibi peculiarem, quam homo per risibilitatem, pro priori ad quam est homo. Maior est controuersia an ea definitio sit vera, & nusquam falsitati obnoxia? Negant Arriaga disp. 7. log. sect. 4. subsect. 1. Raphaël de Auerſa quæst. 9. log. sect. 4. paulo ante medium. In eadem sententia fuit olim Democritus, & alij apud Ciceronem lib. 1. Academicarum quæstionum, qui inscribitur Lucullus post eius medium: Stoicum (inquiunt ibi) est quidem, nec admodum credibile, nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum. Et paulo post: sed si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem? Dic mihi, Lysippus, eodem aere, eadem temperatione, eodem cælo, aqua, cæteris omnibus centum Alexandros eiusdem modi facere non possit? qua igitur notione discernere? Quid, si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero, ecquæ poterit in agnoscendo esse distinctio? Aliqui etiam neoterici graues, qui nondum prælo sua scripta dedere ei definitioni multis in indiuiduis de facto, ut aiunt, atque in non paucis de possibili falsum subesse existimant.

9 Porro autem hi authores concedunt, minus contingere posse in hominibus, ut omnia eorum accidentia sint eadem, quam in aliis animantibus, aut

rebus inanimis. Et quidem merito: namque, ut ait Plinius lib. 7. natural. hist. cap. 12. Similitudinum quidem in mente reputatio est, & in qua credantur multa fortuita pollere visu, auditu, memoria, Hæc itaque imagines sub ipso conceptu. Cogitatio etiam vtriuslibet animi subito transuolans, effingere similitudinem, aut miscere existimatur. Ideoque plures in homine, quam in cæteris omnibus animalibus differentia; quoniam velocitas cognitionum, animique celeritas & ingenij varietas multiformes notas imprimit; cum cæteris animalibus immobiles sint animi, & similes omnibus, singulisque in suo genere. Quamuis autem hæc ita se habeant in hominibus; verum inquirunt, quæ ab eis, & alias res parilitas esse potest. Cur duo vermes eiusdem coloris, formæque, & figuræ eodem loci, ac temporis, & ex eadem telluris putrefactione prognati, utque eiusdem naturæ, sic etiam eiusdem nominis, & quo ad cæteras omnes proprietates, inuicem similes esse nequeant? Rursus, quidquid sit de animantibus; quid est, quapropter duæ partes aquæ, aut ligni, duove lapilli cunctis accidentibus, multoties non consentiant? Hanc rerum inanimatarum similitudinem accidentariam, omnis expertem similitudinis belle expressit Plautus in Menæchio act. 5. scen. 9.

Nec aqua aqua, nec lactasti, credes mihi vsquam similis,

Quam hic tui est, tuque huius.

Opponunt secundo aduersarij: tamen si nulli fuerint homines, in quibus proprietatum supra memoratarum, non esset aliqua diuersitas; quis enim ut ait Arriaga, vnquam vidit duos homines, eiusdem omnino ætatis, iisdem parentibus, eodem loco natos, eiusdem altitudinis, nominis, faciei, ingenij, & indolis, ita, ut nullum esset vestigium, quo dignosci posset inter illos? Cæterum posse accidere in hominibus quibusdam, tantam accidentium consensionem, ut penes nullum differant. Etenim multoties contigit, ut duo homines eiusdem essent formæ, ac figuræ quin alter ab altero posset discerni: talesque certe quales fuisse duos Lari filios cecinit Maro lib. 1. o. Æneid.

Vos etiam gemini Rutuli cecidistis in aruis
Dauia, Larida, Tymberque similima proles.

Indiscreta suis, gratusque parentibus error.

Aut quales Lycormam, & Eurymedonta Silius libro 2.

Vos etiam primo gemini cecidistis in æno
Eurymedon fratrem, & fratrem mentite Lycorma.

Cuncta pares, dulcisque labor sua nomina natis
Reddere, & in vultu genitrici herere suorum.

Aut quales vtrumque Castora Claudianus in quarto consulatione Honorij.

Haud aliter summo gemini cum patre Lacones,
Progenies Ledaæ, sedent in vitroque relucet
Frater, vitroque soror: similis Chlamys effluit
auro,

Stellati pariter crines: lunat ipse Tonantem
Error, & ambigua placet ignorantia matri:

Eurotas proprios discernere nescit alumnos,

Aut quales Plautus comædia superius citata in prologo Menæchmum, & Solidem.

Mercator quidem fuit Syracusis senex.

Ei sunt nati filij duo gemini.

Ita simili forma pueri, ut mater sua

Non internosse posset, quæ mammam dabat:

Neque adeo mater ipsa, quæ illos pepererat.

Eiusmodi certè quales Poëtæ passim describunt, videlicet

videlicet lineamentis oris, & omnium membrorum comparere fuisse refert Valerius lib. 9. cap. 12. Strabonem Pompeium Magni patrem, & Menogenem eius coequum, à quo etiam dictus est Strabo: Cornelium Scipionem nobilem Romanum, & Serapionem Victimarium; Metellum, ac Lentulum in consulatu collegas; & duos histriones: item Antiochum Regem à Laodice uxore interfectum, & Artenionem quendam Hibræam clarum oratorem, & seruum tapetas in scena colligentem. Præter hos autem, & alios, quos memorat Valerius, aliorum facit mentionem Plinius lib. 7. histor. natural. cap. 12. Quæ cum ita sint, negari non posse videtur, quin duo homines queant omnimodis esse similes inuicem. Siquidem, ut ex adductis liquet exemplis, oris, & corporis habitus in eis potest esse prorsus idem: hac autem dissimilitudine sublatâ, quæ quidem cæteris tolli difficilior est, cur nam alia haud adeo necessaria nequeant abigi, & cum similitudinibus contrariis commutari: aut quid est, quapropter concordî prorsus forma, ac figurâ prædicti non possint eodem tempore nasci, eodem loco commorari, eodem nomine vocari, ad eosdem parentes genus suum referre, idemque natale solum vendicare? Nihil ergo prohibet, illos similitudinem integram, & numeris omnibus absolutam sortiri.

Tandem arguunt tertio aduersarij, atque à rebus visibilibus ad inuisibiles, & incorporeas appellant. Cur enim inquirunt duo Angeli infra eandem speciem atomam non sint vndequeque similes? haud namque, nostrum instar, eos potest dissepere forma, & figura, quarum videlicet sunt expertes: haud color, & complexio, eadem de causa: haud locus, cum possint ex natura rei, & citra miraculum penetrari: haud tempus, quippe quos Deus initio temporis simul condidit: haud nomen, nullum enim eis est inditum: haud genus, ut pote quod ducant à solo Deo: haud denique patria, quibus nimirum vna cælum est: Ecquæ ergo in eis diuersitas accidentium, aut proprietatum cogitari potest?

Cæterum multis partibus probabilius arbitror definitionem illam esse vniuersim veram, & nunquam, ac nusquam falsitati subiectam. Ita Porphyrius in præsentî cap. de specie: *indiuidua*, inquit, ex eo igitur alia dicuntur, quia ex proprietatibus quidque constat, quarum idem aggregatum nunquam in alio fiet: Socratis namque proprietates nullo in alia particulari eadem fient. B. Thomas 1. part. quæst. 3. art. 3. & quodlib. 2. art. 4. Caietanus de ente, & essentia cap. 2. quæst. 5. Iauellus 5. metaph. quæst. 15. & communiter alij Thomistæ. Item Albertus, Aletius, Egidius, Richardus de Media-Villa: neque non cum Scoto, & Okamo vtriusque affectæ. Rursus ex nostris Conimbricenses cap. 2. de specie quæst. 3. art. 1. Hartadus disp. 5. log. sect. 5. Tellez disput. 6. log. sect. 4. ac tantum non cæteri omnes.

Patrociniatur etiam Damascenus in dialect. c. 4. impossibile est enim inueniri duo aliqua non differentia inter se secundum aliquid. Et cap. 5. propria autem differentia est inseparabile accidens: puta est quis simus, impossibile est separari ab ipso similitatem, similiter & glaucitatem, & alia: Secundum hæc igitur inseparabilia accidentia indiuiduum ab indiuiduo, id est hypostasis ab hypostasi differt: Et c. 11. Fieri non potest, ut due hypostases non differant accidentibus, & numero: Oportet autem cognoscere, quod characteristica proprietates accidentia sunt indiuiduantes hypostasim. Et cap. 21. numero autem differunt quæcun-

P. Lyncei Philosophiæ Tom. I.

que complexione accidentium proprietatem propria hypostaseos separatam habent, & eam, quæ secundum ipsam habuerunt existentiam, id est indiuidua, ut Petrus, & Paulus, & unusquisque hominum. Ac denique lib. primar. institut. cap. 3. & 4. inter unum, & alterum hominem hoc interest, quod hic longus, ille brevis: hic albus, ille ater: hic valet, ille egrotat: hic pater est, ille filius. Consentient Nyssenus in lib. de differ. essentia, & hypost. Boetius lib. 1. de Trinit. cap. 1. Basilii in epist. de differentia naturæ, & hypostaseos, atque, ut alios Patres prætermittam, Anselmus de incarn. Verbi cap. 5. Diuersarum vero personarum impossibile est eandem esse proprietatem collectionem, aut de inuicem eas prædicari: nam, & Petri, & Pauli non est eadem proprietatum collectio: & Petrus non dicitur Paulus, nec Paulus Petrus.

In eadem sententia est Fabius lib. 10. cap. 2. Tantam enim differentiam habet similitudo, ut ne ipsa quidem natura in hoc ita cœluerit, ut non res, quæ simillima videntur, utique discrimine aliquo discernantur. Et declamat. 8. Nihil in rebus humanis voluit esse rerum natura tam simile, quod non aliqua proprietate secerneret. Et Seneca epist. 113. his verbis, circumspice omnium corpora, nulli non, & color proprius est, & figura sua, & magnitudo. Inter cetera, propter quæ mirabile diuini artificis ingenium est, hoc quoque existimo, quod in tanta copia rerum nunquam in idem incidit: etiam quæ similia videntur, cum contuleris, diuersa sunt: tot facit genera, filiorum, nullum non sua proprietate signatum: tot animalia, nulli similitudo cum altero conuenit, utique aliquid interest: exegit à se, ut quæ alia erant, & dissimilia, essent & imparia.

Cicero etiam citato lib. primo Academ. quæstionum longam texit pro nostra sententia disceptationem. Cur potius id contenditur, quod rerum natura non patitur, ut non suo quodque genere sit tale, quale est? nec sit in duobus, aut pluribus nulla re differens vlla communitas: ut sibi sint, & oua ouorum, & apes apum simillimæ. Quid pugnas igitur? aut quid tibi vis in geminis? conceditur enim similes esse, quo contentus esse potueras: tu autem vis eosdem esse planè non similes, quod fieri nullo modo potest. Deinde confugis ad physicos, eos, qui maxime in academia irriduntur: à quibus, nè tu quidem iam te abstinebis: & ais Democritum dicere innumerabiles esse mundos, & quidem sic quoddam inter sese, non solum similes, sed vndique perfectè, & absolute ita pares, ut inter eos nihil prorsus intersit, & eo quidem innumerabiles: itemque homines. Deinde postulas, ut si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimū quidem intersit, concedatur tibi, ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic par sit, ut nihil differat, nihil intersit. Cur enim, inquires, cum ex illis indiuiduis, vnde omnia Democritus gigni affirmat in reliquis mundis, & in his quidem innumerabilibus innumerabiles Q. Lutatij Catuli non modo possint esse, sed etiam sint, in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? Primò quidem me ad Democritum vocas, cui non assentior: potiusque refellam propter id, quod dilucide docetur à politioribus physicis singularum rerum singulas proprietates esse. Fac enim antiquos illos Seruilius, qui gemini fuerunt tam similes, quam dicuntur: num censes etiam eosdem fuisse? non cognoscebantur foris; at domi: non ab alienis, sed à suis: An videmus hoc vsum venire, ut quos nunquam putassemus à nobis internosci posse, eos consuetudine adhibita, tam facile internoscere, uti ne minimum quid similes esse viderentur.

E e E e

Et ibidem paulo infra subiungit, ad similitudines istas usus adhibendus est: ut mater geminos inter noscit consuetudine oculorum, sic tu inter nosces, si assueueris. Videsne, ut in proverbio sit ororum inter se similitudo? tamen hoc accepimus Deli fuisse complures salus rebus illis, qui gallinas alere permultas, quæstus causa, sole-
rent: hi cum ouum inspexerant, quæ id gallina peperisset dicere solebant. Hactenus ille.

16 Sententia nostra hucusque auctoritate probata suadet iam ratione, eaque breui, sed nisi fallor, satis efficaci: Nullum indiuiduum est, quod ab alio solo numero distincto diuersas specie logica vbicationes, durationes, & actiones non sortiatur, actiones inquam, seu quibus à suis potest egredi causis, seu quibus suos potest producere effectus: omne igitur indiuiduum eiusmodi est, cuius collectio proprietatum in nullo alio reperitur: consequentia est perspicua: antecedens etiam ex iis, quæ dicta sunt tract. præcedenti cap. 1. obiectione sexta, eiusque solutione. Et quidem huiusmodi proprietates, quæ ne metaphysicè quidem, ac de potentia, ut aiunt, absoluta possunt non esse diuersæ, in quibusuis indiuiduis, reduci queunt, ad eas, quarum facta fuit mentio huius initio capituli, & quæ comprehendere solent versibus illic positis, nimirum si nomine loci intelligantur vbicationes, temporis durationes, & sanguinis, vel originis actiones, seu quibus res producitur, seu per quas producit.

17 Hinc facilis est solutio rationum, quæ contra sunt obiectæ. Ad primam dicendum est, rerum inanimatarum, necnon animantium rationis viū carentium, durationes tamen, actiones, & vbicationes esse distinctas, ac specie logica diuersas, quod satis, superque est, ut in eis collectio proprietatum, non sit prorsus eadem. Alia, eiusdem difficultatis solutio colligi potest, ex adductis nuper à Cicerone, necnon ex mox dicendis. Ad secundam rationem contrariam eodemmodo respondendum est, homines quantumlibet habitu oris, totiusque corporis sint similes, tamen fieri non posse, etiam diuinitus, quin illorum accidentia, quibus, vel sunt in loco, vel in tempore, aut à suis oriuntur causis, suolue producant effectus, sint specie logica dissimilia inuicem.

18 Deinde verisimilius est, in quibusuis hominibus, quantumuis eiusdem appareant formæ, & figuræ, semper utraque tenus aliquas esse dissimilitudines, & quod inde consequens est, non paucas penes indolem animorum, ac mores. Ita Cicero lib. 1. de offic. in hæc verba: ut enim in corporibus magna dissimilitudines sunt (alios enim videmus velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere) itemque in formis aliis dignitatem inesse aliis venustatem; sic & in animis existunt etiam maiores varietates. Plinius, lib. 7. cap. 1. in facie, inquit, vultuque nostro cum sint decem, aut paulo plura membra, nullas duas in tot millibus hominum indiscretas effigies existere; quod ars nulla in paucis numero præstet affectando. Et eodem lib. cap. 12. Magno inquit, Pompeio Vibius quidam è plebe, & Publicius etiam seruitute liberatus indiscreta prope specie fuere similes, illud os probum reddentes, ipsumque honorem eximia fronti. Vbi pende voculam, prope, quasi iuxta Plinium illa similitudo, qua in antiquorum historiis nulla decantatior, magna quidem esset, non tamen omnibus numeris absoluta neque in nulla re differens. Consentit Philo in lib. de temulent. natura, inquiens, in geminis sæpè eodem usa caractere pene indiscretas similitudines expressit. Eodem etiam libro sic ait: homines immane quantum in rebus omnibus inter se differunt: qui non modo aliis

aliter de iisdem iudicant, sed & alij aliter, dum iisdem quidam delectantur, quidam offenduntur: nam quæ his probantur, aliis displicent: quæ hi vltro accersunt, ut domestica, alij procul in malam rem profligant ut alienissima.

Accedunt Eusebius lib. 6. præparat. cap. 8. non enim vnus cibus omnibus est, sed alij, sicut leones, nutriuntur, alij, sicut oues. Non est vnus vniuersim vestitus, non mos, non lex, non vnus viuendi modus, non simplex rerum cupiditas. Et paucis intercisis. Multi hominum, ac maxime Alaneorum gentis, quasi atroces bestia carnibus aluntur, panem non comedunt, non quia non habent, sed quia nolunt. Nonnulli carnes omnino fastidiunt: alij pisces solum modo edunt: nonnulli, etiam si fame morentur, pisces non essent. Alij aquam, alij vinum, alij ceruissiam bibunt. Adeo multiplex, atque diuersa cibi, & potus in hominibus est differentia, ut in oleribus quoque comedendis conuenire non videantur. Sunt etiam, qui veluti scorpiones, aut aspides non lesi iniuriuntur. Et qui non iniuriuntur quidem, sed lesi propulsant iniuriam. Nonnulli tanquam lupi rapiunt, & sicut cata furantur. Alij tanquam oues sic omnia ferunt, ut etiam iniuria vexati perpetiantur. Necnon Stobæus serm. 2. Cur Prometheus, quem dicunt nos formasse, reliquaque omnia animalia, brutis quidem dedit singulis pro suo genere vnā naturam? Omnes leones sunt robusti; timidi contra omnes ex ordine lepores. Non est vulpes, alia quidem vafra, & dissimulatrix sua natura, alia vero sui cuiusdam, & peculiaris ingenij. Verum si triginta millia vulpium quis congreget, vnā naturam omnibus cernit inesse, modumque vitæ, & tenorem parem. Nostrum autem quot corpora numero, totidem est, & vitæ rationes cernere.

Quæ autem ex Poëtis adducta sunt, haud vrgent: nam ut eorum quidam ait in arte Poëtica, pictoribus, atque poëtis quilibet audendi semper fuit æqua potestas. Præterquam quod illorum non pauci nostram de dissimilitudine hominum, quoad oris, & corporis lineamenta supponant: in primis vero Persius satyra 5.

Mille hominum species, & rerum discolor usus.
Et Ouidius lib. 2. Metamorph.

Facies non omnibus vna est,
Nec diuersa tamen, qualem decet esse sororum.
Atque Manilius lib. 4. astronomici cap. 1.
Cuius signi quis parte creatur,
Eius habet mores, atque illo nascitur astro.
Talis per denas sortis natura feretur
Testis erit varius sub eodem sydere fetus,
Quodque in tam multis animantium millibus vno,
Quæ veniunt signo, tot sunt, quot corpora mores,
Et genus externum referunt aliena per astra,
Confusique fluunt partus hominum, atque ferarum,

Scilicet in partis iunguntur condita plaris,
Diuersasque ferunt proprio sub nomine leges.

Ad tertiam rationem contrariam dicendum est; præterquam quod multi Thomistæ renuant Angelos infra eandem speciem atomam posse plurificari; sanè quanquam eiusmodi admittantur, aut actu existentes, aut certe possibiles, nihilominus possunt, ac debent accidentium non paucorum diuersitate separari; eorum videlicet, quibus sint in tempore, ac loco, aut causas, effectusve suos inueniuntur.